

LATIJNSE NAAM: Ursus maritimus

Ik ben een: zoogdier

Aantal jongen: 1 - 4, meestal 2 jongen

Zwanger: ca. 9 maanden

Volwassen met: ca. 4 jaar

Maximale leeftijd: (wild) ca. 25 jaar

Gewicht: man ca. 400-800 kg, vrouw ca. 150-300 kg

Schouderhoogte: ca. 1,20-1,50m

Lengte: man tot ca. 2,60 m, vrouw tot ca. 2 m

Woonplaats: Op het ijs, in de sneeuw en op toendragebieden. (Groenland, Alaska, Rusland, Noordpool en Canada)

Voedsel: In de winter vlees: zeehonden. In de zomer alles: vis, lemmingen en bessen

Bedreiging: bedreigd

Vijanden in de natuur: de mens

Wist je dat: IJsberen wel uren in het poolwater kunnen zwemmen, terwijl mensen maar hooguit 2 minuten kunnen overleven als ze in dat water terecht komen?

Let op: Alle getallen zijn gemiddelden van metingen in het wild.

DIERENPASPOORTIJSBEER

pag 2

WAAR KUN JE DE IJSBEER AAN HERKENNEN?

IS WIT WEL WIT?

Met zijn witte vacht heeft de ijsbeer veel weg van een sneeuwhoop. De ijsberenvacht lijkt wel wit maar van dichtbij (nooit uitproberen hoor!) zou je zien dat de haren doorzichtig zijn. Zou je de haren weg kunnen duwen dan zie je dat de huid eronder zwart is.

Vanaf een veilige afstand kun je de zwarte huid wel zien rondom de ogen en de neus. In de zomer lijkt de vacht geler dan in de winter. Doordat de haren hol zijn, kan de ijsbeer de zonnewarmte als het ware 'opzuigen' (net als een rietje) en dan vasthouden. Onder de huid zit een dikke vetlaag die er ook voor zorgt dat de ijsbeer warm blijft.

KLEINE OGEN, KLEINE OREN

Een ijsbeer ziet en hoort net zo goed als wij mensen. Hoe komt het dat de oren van een ijsbeer niet bevriezen? Omdat ze klein en harig zijn! De ijsbeer heeft donkere ogen. Als een ijsbeer onderwater zwemt houdt hij zijn ogen open. Brrrr, dat zal koud zijn voor zijn ogen!

GROTE NEUS

Ruiken kan hij als de beste met zijn grote neus. Net als alle andere beersoorten. Zelfs bij 40 graden onder nul! Stel er zit een zeehond in een hol zo'n anderhalve meter diep, dan kan de ijsbeer hem nog ruiken. Dwars door de sneeuw heen! Als de wind goed staat kan hij een levende zeehond vanaf 3 kilometer ruiken en een dood zeezoogdier zelfs vanaf 16 kilometer!

Aan de poten zitten sterke, kromme nagels. Hiermee kan hij een prooi met één klap dood slaan. De voetzolen van een ijsbeer zijn behaard. Handig tegen het uitglijden, en om warme voeten te houden.

IJsberen kunnen hard rennen. De topsnelheid is 40 kilometer per uur. Dat is sneller dat de snelste mens op aarde. IJsberen hebben zwemvliezen tussen hun tenen en kunnen daardoor goed zwemmen. Ze kunnen twee minuten onder water blijven, maar ze duiken niet dieper dan 1 tot 2 meter.

DIERENPASPOORTIJSBEER

bag 3

WAAR EN HOE LEEFT DE IJSBEER?

IN DE KOU

Het woongebied van ijsberen is het Noordpoolgebied. Daar zwerven ijsberen vooral rond op sneeuw en ijs. Maar je vindt ze ook aan de rand van het poolgebied in Groenland, Alaska, Rusland en Canada. In deze landen leven ze in een gras- en kruidengebied zonder bomen maar met bessenstruikjes. Dit heet een toendra.

LEKKER ALLEEN

IJsberen leven niet in een groep maar alleen. We noemen dit solitaire dieren. Het vrouwtje leeft wel samen met haar jongen.

Soms komen meerdere ijsberen toevallig bij elkaar bij een aangespoelde walvis. Als er genoeg te eten is, vechten ze niet. Zijn ze klaar met eten, dan zwerven ze weer lekker in hun eentje verder.

IJsberen kunnen grote afstanden afleggen als zij op zoek zijn naar eten. Onderzoekers hebben gemeten dat sommige van deze dieren gedurende hun hele leven, bij elkaar opgeteld, een gebied verkennen dat zes keer zo groot is als Nederland! Niet alle ijsberen doen dat. Sommige blijven jaren in hetzelfde gebied.

EEN IGLO IN DE VORM VAN EEN MAGNUM-IJSJE

In gebieden met heel koude winters is weinig te eten. De ijsberen die daar leven houden een soort winterrust. Ze rusten dan enkele dagen of enkele weken in het hol, nooit langer dan twee maanden. Maar vrouwtjes met jongen tot twee jaar, houden een winterrust van drie tot vier maanden. Vrouwtjes die jongen gaan werpen, blijven ongeveer vijf maanden in een hol, de laatste vier maanden met hun jongen. Het hol wordt meestal zelf gegraven. Het lijkt op een soort iglo in de vorm van een liggend Magnumijsje. Eerst graaft de beer zich in en daarna laat hij of zij zich insneeuwen. Door de sneeuw verdwijnen de voetsporen, die de schuilplaats zouden kunnen verraden. Door de warmte van het eigen lichaam, is het in het hol een stuk warmer dan buiten. Als het voorjaar komt, zijn de meeste ijsberen weer aan het zwerven.

FOTO'S: W/NE

